

kunne udbringes til Mere end 11,000 Rbd., og jeg maa altsaa fastholde, at ifølge Lovforslagets Motiver kan jeg for mit Bedkommende indtil videre ikke stemme for Loven. Jeg kan vel stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling, men ikke for dets endelige Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: I det, som den ærebe Landsthingsmand nys udlæste af Motiverne, indeholdes der, som det forekommer mig, kun en Berettigelse for den Slutning, hvad der ogsaa ligger ligesvem i Ordene, at Universitetet kunde gjøre Brug af sin strenge Ret ved at stille Eiendommen til Auction; Andet og Mere synes jeg ikke, man kan faae ud af Motiverne; og navnlig synes jeg, at man ikke deraf kan udlede, at Ministeriet skulde have været utilbøieligt til at tage Hensyn, om ikke til de foreliggende særegne Omstændigheder, saa dog til den hele Forestillingskreds, der har været den ledende ved tidligere Afhændelser af lignende Art. Jeg har ikke villet gaae ind paa det specielle personlige Forhold og heller ikke villet gjøre gjældende, at Enken synes kun temmelig nødtig at have villet gaae ind paa de forlangte Billaar; thi dette vil man jo altid ved enhver Handel bemærke hos Kjøbere, der jo ønske at opnaae saa billige Billaar som muligt. Men det forekommer mig, at den hele Grundsatning, der har været den ledende ved Afhændelserne af Universitetets og lignende Stiftelses Eiendomme, ogsaa her taler for, at man ikke bør søge den dyreste Priis tilveiebragt. En Taxation vil naturligviis kunne staffles tilstede, men der sees ikke nogen Grund, hvorfor man som Udgangspunkt skulde fravige den Tid, da Fæsteværen ligesvem kunde have forlangt som sin Ret, hvad der nu under meget alvorligere Billaar søges bevilget for Stedsønnen som en Begunstigelse.

Formanden: Den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Madvig: Jeg frasalder Ordet til Gunst for den 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds.

Formanden: Den 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Krieger: Ja, det vilde jo egentlig ligge ligesaa nær for mig at cedere til Gunst for den ærebe Landsthingsmand; men da jeg nu engang har faaet Ordet, skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg dog troer, at den ærebe Landsthingsmand, der først har bragt Spørgsmaalet paa Bane med Hensyn til, hvad der findes i Motiverne, har mere Ret end den ærebe Kirke- og Undervisningsminister. I Motiverne er det nemlig ligesvem udtalt, at Salget kun kan stee „under passende Billaar for Universitetet, som opveie den Stiftelsen ifølge Lov af 8de April 1851 § 13 tillagte Ret til, naar Gaarden bliver fæstleblig; at lade den sælge til Eiendom ved offentlig Auction“, og det hedder fremdeles, at det maa antages, at Gaarden, dersom den nu var fæstleblig, maatte kunne udbringes til 11,000 Rbd., „i hvilket Beløb der ikke findes at være Føie til at tilstaae Enken anden Moderation, end hvad Universitetet kan beregnes at indvinde derved, at Fæstet strax opgives istedfor at bedvare til Enkens Død“. Hvis altsaa Motivernes Ord skulde være det Afgjørende, saa har den ærebe Landsthingsmand mere Ret end Ministeren; men jeg troer dog, at den ærebe Minister alligevel har mere Ret end den ærebe Landsthingsmand. Jeg troer nemlig, at der er Grund til at vise en passende Moderation; men hvad der er en passende Moderation, det tilstaaer jeg, at vi ikke kunne have nogen personlig Mening om. Jeg betvivler imidlertid, at der vil være Grund for Thinget til at gjøre Vanskeligheder i saa Henseende; men jeg skulde dog henstille, om det ikke var naturligt, at man imellem første og anden Behandling fra den ærebe Minister erholdt de Dplysninger, som utvivlsomt maae findes i Ministeriet, om de Grunde, hvorpaa den Antagelse er bygget, at Gaarden vilde kunne udbringes til 11,000 Rbd. Jeg skjønner ikke, at der kan være nogen Grund til, at saadanne Dplysninger ikke skulde komme frem. Viser det sig, at den opgivne Bærdi svarer til den virkelige, saa vilde jo den ærebe Landsthingsmands Indveninger derved